

Φ.ΝΙΤΣΕ

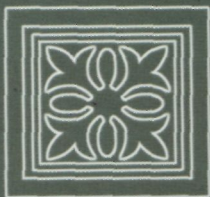
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Μετάφραση: Αλέξανδρος Σ.Αλεξάνδρου

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΟΥ

Από τότε που κουράστηκα να ψάχνω
έμαθα να βρίσκω.

Από τότε που ένας άνεμος μου εναντιώθηκε
ταξιδεύω με όλους τους ανέμους.

Φ. ΝΙΤΣΕ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Μετάφραση :Αλέξανδρος Αλεξάνδρου

Επιμέλεια: Δημήτρης Χορόσκελης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2007

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι μάλλον περιττό να παρουσιάσει κανείς τον Νίτσε, αυτόν τον μοναχικό μετεωρίτη που ανατάραξε τα φιλοσοφικά νερά του δεύτερου μισού του 19^{ου} αιώνα. Τόλμησε να αντιπαρατεθεί με τους δύο πυλώνες του ευρωπαϊκού πολιτισμού, τον Χριστό και τον Σωκράτη, ανατρέποντας όλες τις μέχρι τότε επικρατούσες ιδέες, λέγοντας χαρακτηριστικά: «φιλοσοφώ με ένα σφυρί». Διεκδικήθηκε τόσο από την άκρα αριστερά όσο και από την άκρα δεξιά και επηρέασε βαθιά την μετέπειτα εξέλιξη της Δυτικής Φιλοσοφίας. Μέσα σε εικοσιπέντε περίπου χρόνια ολοκλήρωσε ένα τεράστιο σε έκταση και πλούτο έργο, πριν βυθιστεί στη διανοητική νύχτα, στο μηδέν που ο ίδιος εξύμνησε.

Ο Νίτσε, εκτός από μεγάλος φιλόσοφος υπήρξε και μεγάλος μαστορας της γερμανικής γλώσσας, εισάγοντας στη Φιλοσοφία και το στοιχείο της ποίησης. Με αυτήν ασχολήθηκε και ιδιαίτερος στο έργο του «Χαρούμενη Επιστήμη» (1882), στο οποίο έδωσε τον υπότιτλο *gaya scienza* (έτσι ονομαζόταν, στην προβηγκιανή διάλεκτο του Μεσαίωνα, η ποιητική τέχνη των τροβαδούρων). Στο «Ιδέ ο άνθρωπος», στο κομμάτι όπου αναφέρεται στη «Χαρούμενη Επιστήμη», λέει ότι «Τα τραγούδια του πρίγκηπα Φόγκελφραϊ»,

που υπάρχουν στο παράρτημα του τέλους, «θυμίζουν την προβηγκιανή έννοια της *gaya scienza*, αυτή την ένωση του τραγουδιστή, του ιππότη, και του ελεύθερου πνεύματος». Τα ποιήματα του «Πρελούδιου σε γερμανικές ρίμες» από την εισαγωγή του ίδιου έργου, που παρουσιάζονται σε αυτόν τον τόμο, χαρακτηρίζονται από τη συντομία και την ευστοχία του αφορισμού (πολλά δεν ξεπερνούν τις δυο-τρεις σειρές) και εκφράζουν πιστά το νιτσεϊκό πνεύμα, που θα μπορούσε να συνοψιστεί στον ορισμό του μηδενισμού που έδωσε ο ίδιος: «Μηδενιστής είναι ο άνθρωπος που πιστεύει ότι ο Κόσμος όπως είναι, δεν πρέπει να είναι, και ο Κόσμος όπως θα έπρεπε να είναι, δεν μπορεί να υπάρξει»... Αυτό δεν είναι μηδενισμός, αυτό είναι υπέρτατος ρεαλισμός!...

Δημήτρης Χορόσκελης

ΣΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ ΜΟΥ

Γερά δόντια, γερό στομάχι
τούτο μονάχα σου εύχομαι!
Κι άμα καταπιαστείς με το βιβλίο μου
σίγουρα θα τα πας καλά μαζί μου!

Η ΠΕΝΝΑ ΓΡΑΤΣΟΥΝΑΕΙ

Η πέννα γρατσουνάει: τι κόλαση!
Είμαι καταδικασμένος να γρατσουνάω;
Γρήγορα τη βουτάω στο μελάνι
γράφω με ποταμούς μελανι.
Πώς κυλάει τώρα, τόσο πυκνό, τόσο πλατύ!
Πώς πετυχαίνει κάθετί που δοκιμάζω!
Μόνο που δεν διαβάζεται η γραφή –
μα τι με νοιάζει; Και ποιος διαβάζει αυτά που
γράφω;

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Δοκιμάστε το φαγητό μου.
Αύριο θα σας φανεί καλό.
και μεθαύριο ακόμη καλύτερο!
Κι αν τότε ζητήσετε κάτι παραπάνω
όλα τα πράγματα που έκανα παλιά
θα μου εμπνεύσουν άλλα πιο καινούργια.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΜΟΥ

Από τότε που κουράστηκα να ψάχνω
έμαθα να βρίσκω.

Από τότε που ένας άνεμος μου εναντιώθηκε
ταξιδεύω με όλους τους ανέμους.

ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ

Όπου κι αν βρίσκεσαι, σκάβε βαθιά!
Εκεί κάτω είναι η πηγή!
Άσε τους σκοταδιστές να ωρύονται:
«Κάτω υπάρχει μονάχα η Κόλαση!».

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

A. – Ήμουν άρρωστος; Έγινα καλά;

Ποιος ήταν ο γιατρός μου;

Πώς τα ξεχάσα όλα αυτά!

B. – Μονάχα τώρα είναι πράγματι καλά:

γιατί είναι υγιής όποιος έχει ξεχάσει.

ΣΤΟΥΣ ΕΝΑΡΕΤΟΥΣ

Ακόμη και οι αρετές μας
πρέπει να έχουν ελαφριά πατημασιά:
όπως οι στίχοι του Ομήρου
πρέπει να έρχονται και να διαβαίνουν!

ΕΓΚΟΣΜΙΑ ΣΟΦΙΑ

Μη μένεις κάτω στα πεδινά!
Μην ανεβαίνεις πολύ ψηλά!
Ωραιότερος φαίνεται ο κόσμος
από ένα μέσο ύψος.

VADEMECUM-VADETECUM*

Σε γοητεύουν η τέχνη και η γλώσσα μου;
Έρχεσαι πίσω μου και με ακολουθείς;
Ακολουθήσε πιστά τον εαυτό σου
και θ' ακολουθήσεις κι εμένα, σιγά-σιγά!

* «Έλα μαζί μου – Ακολουθήσε τον εαυτό σου». Επίσης, Vademecum ονομαζόταν στη Ρώμη το εγχειρίδιο, το βιβλίο

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

Όταν ερμηνεύω τον εαυτό μου πάντοτε τον
εξαπατώ.

Δεν μπορώ να γίνω ερμηνευτής του εαυτού μου.

Αλλά όποιος τραβάει τον δρόμο του
φέρει και τη δική μου εικόνα στο φως.

ΑΛΛΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΔΕΡΜΑ

Το δέρμα μου σκίζεται, καθώς το φίδι
μέσα μου ποθεί, σαν να μην έφαγε
χώμα αρκετό, την πείνα του να σβήσει
με περισσότερη γη. Σέρνομαι ανάμεσα
στα χόρτα και στα χαλίκια, απόμερα
πεινασμένος και γεμάτος όρεξη
να φάω αυτό που πάντα έτρωγα:
εσένα, τροφή των φιδιών, εσένα γη!

ΤΑ ΡΟΔΑ ΜΟΥ

Ναι! Η απόλαυσή μου θέλει να ευχαριστήσει.
Κάθε απόλαυση θέλει να ευχαριστήσει.
Θέλετε να κόψετε τα ρόδα μου;

Πρέπει να σκύψετε και να χώσετε τις μύτες σας
μέσα στα βράχια και τους βάλτους
και μη φοβάστε τις πληγές!

Γιατί η απόλαυσή μου αγαπάει τ' αστεία.
Γιατί η απόλαυσή μου αγαπάει τις πονηριές!
Θέλετε να κόψετε τα ρόδα μου;

ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ

Πετώ και χύνω πράγματα πολλά
γι' αυτό και λέτε πως είμαι γεμάτος περιφρόνια.
Όταν ρουφάς από ένα ξέχειλο ποτήρι
χύνεις και πετάς πολύ
δίχως ωστόσο να περιφρονείς αυτό που πίνεις.

Η ΠΑΡΟΙΜΙΑ ΜΙΛΑΕΙ

Οξύς και πράος, χυδαίος και λεπτός
απόμακρος και οικείος, βρώμικος και καθαρός
τόπος συνάντησης τρελών και σοφών:
είμαι όλα αυτά και θέλω να είμαι
ταυτοχρονα περιστέρι, φίδι, και γουρούνι.

ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΥΣ

Παραπονιέσαι πως δεν βρίσκεις τίποτα νόστιμο;
Πάντα, φίλε μου, οι ίδιες παλιές παραξενιές;
Σ' ακουω να βλαστημάς, να φτύνεις, και να
 θορυβείς
Λυγίζει η καρδιά και η υπομονή μου.
Ακολούθησέ με φίλε! Αποφάσισε ελευθερά
να καταπιείς με μιας ένα παχύ βατράχι!
Είναι ό,τι πρέπει για τη δυσπεψία!

ΑΙΤΗΜΑ

Γνωρίζω το πνεύμα πολλών ανθρώπων
κι όμως δεν ξέρω ποιος είμαι εγώ!
Το μάτι μου είναι πολύ κοντά μου
δεν είμαι αυτό που βλέπω.
Θα ήταν όφελος μεγάλο αν μπορούσα
να βρεθώ μακριά από τον εαυτό μου.
Όχι βέβαια τόσο μακριά όσο ο εχθρός μου!
Ο καλύτερός μου φίλος είναι κιόλας μακριά μου
ανάμεσα σ' εμένα και σ' αυτον η μέση!
Μαντεύετε τι αναζητώ;

Η ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΑ ΜΟΥ

Πρέπει ν' ανέβω εκατό σκαλιά.

Πρέπει ν' ανέβω, και σας ακούω να φωνάζετε:

«Είσαι σκληρός! Μα από πέτρα είμαστε;».

Πρέπει ν' ανέβω εκατό σκαλιά

και ούτε ένας σας δεν θέλει να μου γίνει

σκαλοπάτι!

ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ ΓΙΑ ΑΡΧΑΡΙΟΥΣ

Δες το παιδί ανάμεσα στους χοίρους
αβοήθητο, δίχως να μπορεί να μιλήσει.
Μπορεί να κλαίει -
θα μάθει άραγε ποτέ να περπατάει;
Μην απελπίζεσαι! Και γρήγορα θα δεις
το παιδάκι να χορεύει!
Μόλις μπορέσει να σταθεί στα πόδια του
γρήγορα θα σταθεί και στο κεφάλι του.

Ο ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΜΕΝΟΣ ΑΓΙΟΣ

Για να μην μας καταπιέζει η ευτυχία σου
σκεπάζεσαι με του Διαβόλου την πονηριά
με την προβιά και με τα ρούχα του.
Μάταια όμως! Μέσα στα ματια σου
βλέπω να λάμπει η αγιοσύνη!

Ο ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΟΣ

Α. – Στέκει και αφουγκράζεται: τι τον έκανε να
σαστίσει;

Τι άκουσε να αντηχεί στ' αυτιά του;

Τι ήταν αυτό που τον έκανε να τα χάσει;

Β. – Σαν όλους που κάποτε φορέσαν αλυσίδες
έτσι κι αυτός ακούει παντού τον θορυβό τους.

ΠΑΓΟΣ

Ναι! Είναι φορές που φτιάχνω πάγο
γιατί μας βοηθάει στη χώνεψη.

Αν έχετε πολλά να χωνέψετε
σίγουρα θα σας αρέσει ο πάγος μου!

ΝΕΑΝΙΚΑ ΕΡΓΑ

Της νεανικής σοφίας μου το αλφα και το ωμεγα
ακούω πάλι. Τι άκουσα;
Δεν ηχούνε πια με τον ίδιο τρόπο
τώρα πια δεν ακούω παρά τα ατελείωτα
αχ! και ωχ! της νιότης μου.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Με τον ιδρώτα του προσώπου μας
πρέπει να τρώμε το ψωμί μας;
Κάλλιο να μην τρώς τίποτα σαν είσαι ιδρωμένος
συμβουλευουν οι σοφοί γιατροί.
Ο Σείριος λαμπυρίζει τώρα.
Τι σημαίνει αυτό;
Με τον ιδρώτα του προσώπου μας
πρέπει να πίνουμε το κρασί μας!

ΔΙΧΩΣ ΦΘΟΝΟ

Ναι, η ματιά του φθόνο δεν έχει
γι' αυτό και τον τιμάτε.
Καθόλου δεν τον νοιάζουν οι τιμές σας.
Έχει το αετίσιο μάτι για το μακρινό
δεν βλέπει εσάς, βλέπει μονάχα άστρα, άστρα!

ΣΥΝΕΣΗ

Σε τούτη την περιοχή κανείς δεν ταξιδεύει με
ασφάλεια:

κι αν είσαι μυαλωμένος πρόσεχε διπλά!

Σε σαγηνεύουν και σε αγαπούν μέχρι να σε
κατασπαράξουν.

Είναι φανατικοί: γι' αυτό μυαλό δεν έχουν!

Ο ΕΥΛΑΒΗΣ ΜΙΛΑΕΙ

Ο Θεός μάς αγαπάει επειδή μας έπλασε!

«Ο άνθρωπος έπλασε τον Θεό», λέει ο
εκλεπτυσμένος.

Και γίνεται να μην αγαπάει αυτό που έπλασε;

Και γίνεται, αφού τον έπλασε, τώρα να τον
αρνηθει;

Αυτό λείπει, αυτό έχει το σημάδι του Διαβολου.

Ο ΜΟΝΑΧΙΚΟΣ

Σιχαίνομαι ν' ακολουθώ, σιχαίνομαι και να
καθοδηγώ.

Να υπακούω; Όχι! Και να κυβερνώ; Ούτε και
τούτο!

Όποιος δεν φοβάται τον εαυτό του φόβο δεν
προκαλεί.

Και μόνον όποιος φόβο προκαλεί μπορεί να
οδηγήσει άλλους.

Σιχαίνομαι ακόμη και να καθοδηγώ τον εαυτό
μου!

Μ' αρέσει, όπως στα ζώα του δάσους και της
θάλασσας

να χάνομαι για λίγο

να κάθομαι ανακούρκουδα σε μια ερημιά

και να στοχαζομαι

να ξαναφέρνω πάλι πίσω τον εαυτό μου από
μακριά

πλανεύοντάς τον για να γυρίσει ξανά σ' εμένα.

ΗΡΑΚΛΕΙΤΙΣΜΟΣ

Μονάχα η μάχη
γεννάει στη Γη την ευτυχία
και για να δημιουργηθεί η φιλία
χρειάζεται του μπαρουτιού η κάπνα!
Και οι φίλοι γίνονται σε τρεις μονάχα
περιπτώσεις:
όταν είναι αδέρφια στη δυστυχία
όταν είναι ίσοι μπροστά στους εχθρούς
όταν είναι ελεύθεροι μπροστά στον θάνατο!

ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Από σήμερα κρέμεται στον λαιμό μου
από ένα τρίχινο σκοινί ένα ρολόι.
Από σήμερα χαθήκανε τ' αστέρια και ο ήλιος
το λάλημα του κόκκορα και οι σκιές.
Και κάθετί που έδειχνε άλλοτε τον χρόνο
είναι τώρα κουφό, βουβό, τυφλό.
Και βρίσκω τη Φύση σιωπηλή σαν τάφο
καθώς ηχεί το τικ-τακ του Νόμου και του
ρολογιού.

ΕΧΑΣΕ ΤΑ ΜΥΑΛΑ ΤΟΥ

Αυτή τώρα έχει δέχθην πνεύμα – μα πού το
βρήκε όμως;

Για χάρη της ένας άντρας έχασε το λογικό του.
Το κεφάλι του ήταν πλούσιο προτού χωθεί σ'
αυτή τη δινη.

Στον Διάβολο πήγαν τα μυαλά του – όχι, όχι,
στη γυναίκα!

ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΠΟΘΟΙ

«Μακάρι να χαθούν αμέσως τώρα
όλα του κόσμου τα κλειδιά
και κάθε κλειδαριά ν' ανοίγει με αντικλείδι!»,
Έτσι σκέφτεται πάντα
αυτός που είναι αντικλείδι.

ΝΑ ΓΡΑΦΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΠΟΔΙΑ

Δεν γράφω μόνο με το χέρι:
το πόδι μου κι αυτό θέλει να γράψει.
Γερό κι ελεύθερο κι αντρείο με περνάει
πότε μέσα από τον κάμφο
πότε μέσα από το χαρτί.

Ο ΡΕΑΛΙΣΤΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ

«Η Φύση αληθινή κι ολόκληρη!». Αυτό είναι η
Τέχνη.

Μα πότε ήταν η Φύση αποκρυσταλλωμένη σε
εικόνες;

Άπειρο είναι ακόμη και το πιο μικρό του Κόσμου
το κομμάτι!

Μα τούτος ζωγραφίζει πρώτα απ' όλα ό,τι του
αρέσει.

Και τι του αρέσει; Αυτό που μπορεί να ζωγραφίσει.

ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑ ΠΟΙΗΤΗ

Δώστε μου κόλλα και γρήγορα
θα βρω εγώ τα ξύλα να κολλήσω.
Να δώσεις νόημα σε τέσσερις ανόητες
ρίμες: αυτό είναι αρκετό περήφανο
για να σε κάνει!

ΔΥΣΚΟΛΟ ΓΟΥΣΤΟ

Αν μ' άφηναν ελεύθερο για να διαλέξω
θα ήθελα μια θέση
στη μέση του Παράδεισου:
κι ακόμη καλύτερα, έξω από την πόρτα του!

Η ΣΤΡΑΒΗ ΜΥΤΗ

Η μύτη ξεπροβάλλει με περιφρόνηση
στη χώρα, τα ρουθούνια της φουσκώνουν.
Γι' αυτό κι εσύ, ακέρατε ρινόκερε
περήφανε ανθρωπάκο, πέφτεις όλο μπροστα!
Κι έτσι μαζί να πάνε βλέπουμε
ολόισια η περηφάνεια και η στραβή η μυτη.

ΑΝΩΤΕΡΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Αυτός εδώ ανυψώνεται – του πρέπει να τον
επαινούμε!

Και όμως ένας άλλος έρχεται πάντα από ψηλά.

Και ζει εκεί όπου ποτέ δεν φτάνει έπαινος –
είναι από ψηλά.

Ο ΣΚΕΠΤΙΚΙΣΤΗΣ ΜΙΛΑΕΙ

Η μισή ζωή σου πέρασε
ο δείκτης προχωράει, η ψυχή αναρριγεί!
Πολύν καιρό γυρνάει και ψάχνει
και δεν βρίσκει – κι αργοπορεί εδώ;

Η μισή ζωή σου πέρασε
και κάθε ώρα της ήταν πόνος και πλάνη!
Τι ψάχνεις τώρα; Γιατί;
Αυτό ακριβώς ψάχνω – το γιατί!

ECCE HOMO*

Ναι, ξέρω από πού έρχομαι!
Αχόρταγος σαν τη φωτιά
καίγομαι κι αναλώνω τον εαυτό μου.
Ό,τι πιάνω γίνεται φως
ό,τι αφήνω είναι στάχτη:
φλόγα είμαι, σίγουρα !

* «Ιδε ο άνθρωπος», επίσης, τίτλος βιβλίου του Νίτσε

SENECA ET HOC GENUS OMNE*

Γράφουν και όλο γράφουν τις ανυπόφορα
σοφές τις σαχλαμάρες τους
σαν να ίσχυε το: primum scribere
deinde philisophare.**

* «Ο Σενέκας και οι όμοιοί του»,

** «πρώτα να γράφεις και μετά να φιλοσοφείς».

Ο ΤΑΞΙΔΙΩΤΗΣ

«Δε υπάρχει πια μονοπάτι! Αβυσσος γύρω,
νεκρική σιγή!».

Εσύ το θέλησες! Γιατί παράτησες το μονοπάτι;

Μείνε τώρα ψυχραιμος και διαυγής, ω Ξένε
γιατί χάθηκες αν πιστέψεις στον κίνδυνο.

Ο ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΙΩΝ

Αν εγώ, ένα βαρέλι που κυλάει
δεν συνέχιζα να περιστρέφομαι συνέχεια
πώς θα γλύτωνα από το κάψιμο
έτσι που τρέχω πίσω από τον φλογισμένο ήλιο;

Ο ΠΛΗΣΙΟΝ

Δεν μου αρέσει ο πλησίον μου κοντά μου
θα ήθελα να ήταν πιο ψηλά και μακριά!
Μα πώς αλλιώς θα γινόταν το αστερι μου;

ΒΑΣΙΚΗ ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΩΝ

Κάλλιο να περπατάς στις μύτες των ποδιών σου
παρά να μπουσουλάς στα τέσσερα!

Κάλλιο να τρυπώνεις από μια κλειδαρότρυπα
παρά να διαβαίνεις από ορθάνοιχτες πόρτες!

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Έχεις στο νου σου τη δόξα;
Τότε άκου ποιο είναι το τίμημα:
πρέπει να θυσιάσεις
κάθε αξίωσή σου για τιμές.

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΦΤΑΝΕΙ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ

Ερευνητής εγώ; Ω, μη λέτε αυτή τη λέξη!
Εγώ είμαι μόνο βαρύς – τόσα πολλά κιλά!
Πέφτω, πέφτω δίχως σταματημό
και τελικά φτάνω στο βάθος.

ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

«Έρχομαι σήμερα, γιατί έτσι μου ήρθε σήμερα»

σκέφτεται εκείνος που έρχεται για πάντα.

Που δεν τον νοιάζει τι θα πει ο κόσμος:

«Έρχεσαι πολύ νωρίς! Έρχεσαι πολύ αργά!».

ΠΤΩΣΗ

«Χαμηλώνει, πέφτει», λέτε και κοροϊδεύετε.
Η αλήθεια είναι: κατεβαίνει κάτω σ' εσάς!
Η υπερβολική του ευτυχία έγινε πολύ δυνατή
το υπερβολικό του φως ακολουθεί το σκότος σας.

«ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ, ΠΟΛΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ»*, ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

Είσαι βαρύθυμος και φοβισμένος, όταν κοιτάς το
παρελθόν.

Να εμπιστευτείς όμως το μέλλον, μόλις
εμπιστευτείς τον εαυτό σου.

Ω πουλί, είσαι αετός που κυνηγάει
ή της Αθηνάς η αγαπημένη κουκουβάγια;

* Τίτλος βιβλίου του Νίτσε

Ο ΣΟΦΟΣ ΜΙΛΑΕΙ

Ξένος προς τον λαό και όμως χρήσιμος για τον
λαό
χαράζω έναν δρόμο, τη μια ήλιος, την άλλη
σύννεφο –
πάντα όμως πάνω από τούτο τον λαό!

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΑΜΩΜΕΝΩΝ

Όλοι οι αποκαμωμένοι μισούν τον ήλιο.
Γι' αυτούς τα δέντρα αξίζουν για τον ισκίο τους.

ΣΕ ΕΝΑΝ ΕΡΑΣΤΗ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Αν δεν επιθυμείς να χάσεις τα μάτια και το
λογικό σου
ακολούθησε τον ήλιο περπατώντας στη σκιά.

ΓΙΑ ΧΟΡΕΥΤΕΣ

Ο λείος πάγος
είναι παράδεισος
για όσους ξέρουν να χορεύουν.

Ο ΓΕΝΝΑΙΟΣ

Καλύτερα μια εχθρά ακέραιη
παρά μια φίλια ξανακολλημένη.

ΣΚΟΥΡΙΑ

Χρειάζεται και η σκουριά, η αιχμηρότητα δεν
φτάνει.

Αλλιώς θα πουν για σένα: «Είναι πολύ νέος!».

ΑΝΟΔΟΣ

«Πώς θα μπορέσω να ανέβω στου βουνου την
κορυφή;»

«Ανέβα λοιπόν τώρα και μην το σκεφτεσαι πολυ».

ΤΟ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑ ΤΟΥ ΒΑΝΑΥΣΟΥ

Ποτέ σου μη ζητάς! Άσε τα κλαψουρίσματα!
Παίρνε, σου λέω, πάντα παίρνε!

ΑΝΤΡΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ

«Αρπάξε με το ζόρι τη γυναίκα που γι' αυτή
χτυπά η καρδιά σου!».

Έτσι σκέφτεται ο άντρας. Η γυναίκα δεν αρπάζει,
κλέβει.

ΣΤΕΝΕΣ ΨΥΧΕΣ

Δεν αντέχω τις στενές ψυχές.

Μέσα τους δεν υπάρχει τίποτα καλό και τίποτα
κακό.

ΔΙΑΦΘΟΡΕΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ

Πέταξε μια κούφια λέξη στον αέρα, έτσι γι' αστείο
και όμως εξ αιτίας της «έπεσε» μια γυναίκα.

ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΥΠ' ΟΨΙΝ

Τον διπλό πόνο τον αντέχεις πιο εύκολα
από τον μονό: θέλεις να δοκιμάσεις;

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑ

Μη φουσκώνεις: γιατί αλλιώς
το παραμικρό τσίμπημα θα σε κάνει να σκασείς.

ΑΣΤΡΙΚΑ ΗΘΗ

Η νύχτα την τροχιά σου ακολουθεί
τι σε νοιάζει αστέρι γι' αυτήν;

Διάσχισε, ευτυχισμένο, τούτη την εποχή!
Η δυστυχία της σου είναι μακρινή και ξενή!

Το φως σου ανήκει στον πιο απομακρυσμένο
κόσμο
αμαρτία πρέπει να είναι για σένα ο οίκτος!
Μονάχα ένας είναι ο νόμος σου: να είσαι καθαρό!